

عنوان مقاله:

تاثیر روش فن بیان در کاهش علائم لکنت زبان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات روان شناختی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدیه صالحی - هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

مهناز استکی - هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

مهرالملوک رفیعی طاری - کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

در این تحقیق، به تاثیر روش فن بیان در کاهش علائم لکنت زبان پرداخته شد. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی بوده که پس از اجرای طرح نمونهگیری تصادفی، تعداد ۳۰ نفر به صورت همتراز انتخاب شدند و یک گروه در معرض اعمال متغیر آزمایشی (گروه آموزش) قرار گرفت. جامعه آماری پژوهش را تمامی کودکان مبتلا به ۱۳۸۹ تشکیل میدهند که در دامنه سنی ۷ تا ۱۲ سال قرار دارند و به کلینیک - لکنت زبان شهر تهران در سال ۹۰ های گفتار درمانی مراجعه کردهاند. جهت بررسی علائم لکنت زبان، علاوه بر مطالعه پرونده روانشناختی کودکان در مراکز و مصاحبه با مربی و والدین، از پرسشنامه محققساخته استفاده شد که شامل ۲۰ سوال سهگزینه‌ای بود و می باشد. پرسشنامه « تنش و تقلا » و « توقف ناگهانی »، « تاخیر در بیان کلمات »، « تکرار کلمات » دارای چهار حیطه و روایی صوری، ظاهری و محتوایی است. در نهایت، با استفاده از مدل آماری / حاضر دارای ضریب اعتبار ۷۸ تحلیل کواریانس، به آزمون سوالهای تحقیق پرداخته شد. یافتهها نشان می دهد آموزش فن بیان در کاهش چهار حیطه ذکر شده بالا از علائم لکنت زبان موثر است.

کلمات کلیدی:

فن بیان، علائم لکنت زبان و دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1576249>

